

«θέλει δε γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών» (Ματθαίος, α΄ :21)

Η γέννηση του Ιησού Χριστού είναι ένα γεγονός που γιορτάζεται σε όλες τις χριστιανικές χώρες του κόσμου. Αυτό διότι με τη διάδοση του ευαγγελίου στις περισσότερες χώρες του κόσμου, έγινε γνωστό το σωτηριακό έργο του Ιησού Χριστού, με τη σταύρωση και την ανάστασή Του και καθιερώθηκε να εορτάζεται η γέννησή Του ως εορτή ανάμνησης αυτού του θαυμαστού γεγονότος και επί πλέον να αποτελεί την αρχή μέτρησης της χρονολογίας. Όμως στην εποχή μας, αυτή η εορτή είναι περισσότερο συνδεδεμένη με την εμπορικότητα και τα παραδοσιακά φαγητά και γλυκά παρά με το πνευματικό μήνυμα του μεγάλου μυστηρίου της ενανθρώπισης του Θεού (Α΄ Τιμόθεον, γ΄ :16). Σ' αυτό το άρθρο, όπως άλλωστε συνηθίζουμε να κάνουμε κάθε χρόνο, θα αναφερθούμε στο πνευματικό μήνυμα της γέννησης του Ιησού Χριστού.

Ο Κύριος γεννήθηκε και ήρθε στον κόσμο για να μη χαθεί όποιος πιστέψει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια (Ιωάννης, γ΄ :16). Ο δε ορισμός της αιώνιας ζωής δόθηκε από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού Χριστό, όταν είπε: «Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν, και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν» (Ιωάννης, ιζ΄ :3).

Ο Κύριος όπως ήταν προφητευμένο, γεννήθηκε σαν άνθρωπος από τη παρθένο Μαρία, που ήταν απόγονος του βασιλιά Δαβίδ, δηλαδή ανήκε στο λαό Ισραήλ. Όμως ο Κύριος, σαν Υιός Θεού, με τη σταυρική Του θυσία, πλήρωσε σαν αναμάρτητος που ήταν, για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα της φυλής ή του έθνους που ανήκουν. Άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος λίγο πριν σταυρωθεί είπε: «Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν», ενώ μετά την ανάστασή Του είπε στους μαθητές Του:

«Υπάγετε εις όλον τον κόσμον, και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. Όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλη σωθή όστις όμως απιστήση, θέλη κατακριθή»

(Μάρκος, ις΄ :15-16). Από τα λόγια αυτά του Κυρίου φαίνεται καθαρά ότι η σωτηρία αφορά όλους τους ανθρώπους και δίνεται μέσω του ευαγγελίου δια της πίστεως στον Ιησού Χριστό. Συνεπώς το κήρυγμα του ευαγγελίου είναι κήρυγμα σωτηρίας, όπως και το βάπτισμα στο νερό του ανθρώπου που μετανοεί και πιστεύει στον Κύριο, είναι βάπτισμα σωτηρίας.

Ο Κύριος γεννήθηκε για να δώ σει τη δυνατότητα σε όσους πιστέψουμε σ' Αυτόν να 'γεννηθούμε άνωθεν' από τον Πατέρα Θεό και να γίνουμε παιδιά Του. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια:

«Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν» (Ιωάννης, α':12-13).

«Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος.» (Ιωάννης, γ':5-8).

Το 'εξ ύδατος' πιστεύουμε ότι σημαίνει 'δια του λόγου του Θεού' (Εφεσίους, ε':26) και το 'Πνεύματος', 'δια του Αγίου Πνεύματος'. Δηλαδή όπως η Μαρία πίστεψε στον λόγο του Θεού και δια του Αγίου Πνεύματος συνέλαβε τον Κύριο Ιησού Χριστό μέσα της, έτσι και ο Πατέρας Θεός ενεργεί όταν πιστέψουμε, με τον λόγο Του και το Άγιο Πνεύμα, για να γεννηθεί ο Χριστός μέσα στην πνευματική μας καρδιά, με αποτέλεσμα να γίνουμε παιδιά Του, με μια νέα καθαρή καρδιά που θα θέλει να κάνει το θέλημά Του. Βέβαια, αφού γεννηθεί ο Χριστός μέσα μας, το ζητούμενο είναι να παραμείνει μέσα μας έως τέλους και να μορφωθεί αυξανόμενος ' εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού' (Εφεσίους, δ':13). Αυτό ανήκει στη δική μας αποκλειστική ευθύνη και θα το επιτύχουμε εφόσον σε όλη μας τη ζωή θα εξακολουθούμε να τρεφόμαστε πνευματικά με το λόγο Του και εφόσον αγωνιζόμαστε με τη με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να εκτελέσουμε το θέλημά Του στη ζωή μας.

Όπως η μόρφωσή του Χριστού στη κοιλιά της Μαρίας φανερωνόταν από την αύξηση του μεγέθους της, έτσι και η μόρφωση του Χριστού μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο του αναγεννημένου χριστιανού φανερώ νεται από την αύξηση του καρπού του Αγίου Πνεύματος μέσα στη ζωή του και από την δια του Αγίου Πνεύματος θανάτωση των έργων της σάρκας (Γαλάτας, ε':16-24).

Ένα από τα στοιχεία του καρπού του Αγίου Πνεύματος είναι η ειρήνη. Όταν ο ο Κύριος Ιησούς γεννήθηκε στη φάτνη της Βηθλεέμ, πλήθος αγγέλων υμνούσαν λέγοντας, 'Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης

ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκάς, β':14). Βέβαια η ειρήνη και η ευδοκία του Θεού βρίσκονται σε ανθρώπους που ομολογούν αυτό που προφητικά αναφέρει ο προφήτης Ησαΐας για τον Κύριο Ιησού:

«Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν»

(Ησαΐας, νγ':5). Δηλαδή μέσω της θυσίας του Ιησού Χριστού, ο Πατέρας Θεός μας συμφιλίωσε με τον εαυτό Του, μη λογαριάζοντας τις αμαρτίες μας και μας έδωσε ειρήνη στη ψυχή μας και θεραπεία στο σώμα μας. (Β' Κορινθίους, ε':18-19). Γι' αυτό και ο απόστολος Παύλος αναφωνεί εκ μέρους όλων των πιστών λέγοντας:

«Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν δια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού»

(Ρωμαίους, ε':1).

Από τα προαναφερθέντα είναι φανερό ότι ο Κύριος γεννήθηκε για να εκπληρώσει τη δικαιοσύνη του Πατέρα Θεού, πληρώνοντας με το αθώο αίμα της σταυρικής θυσίας Του για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Έτσι έδωσε την δυνατότητα σε όσους μετανοούν και Τον επικαλούνται στη ζωή τους να σωθούν και να αποτελέσουν την εκκλησία Του. Όλα τα μέλη της εκκλησίας Του ο Κύριος τα εκπαιδεύει και τα περιθάλλει με σκοπό να αγωνιστούν τον καλό αγώνα της πίστης έως τέλους και μετά να τα παραλάβει μαζί Του στην αιώνια βασιλεία Του. Όπως ο Κύριος τελείωσε νικηφόρα τον αγώνα Του (Ιωάννης, ις':33), θέλει και εμείς να νικήσουμε, γι' αυτό δίνει θαυμαστές επαγγελίες στους νικητές όπως «Οστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήσῃ μετ' εμού εν τω θρόνῳ μου, καθὼς και εγὼ ἐνίκησα και ἐκάθησα μετὰ του Πατρός μου εν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Αποκάλυψις, β':7,11,17,26 και γ':5,12, 21).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος γεννήθηκε και ήρθε στον κόσμο για να εκπληρώσει την προσδοκία της κτίσης που είναι η αποκάλυψη των υιών του Θεού, δηλαδή της εκκλησίας Του. Η εκκλησία είναι το σώμα και η νύμφη του Κυρίου και αναφέρεται και σαν 'οίκος Θεού' και 'στύλος και εδραίωμα της αλήθειας'

(Α' Τιμόθεον, γ':15). Ο νυμφίος Χριστός θέλει να εκπαιδεύσει και να καθαρίσει τη νύμφη Του εκκλησία, ὥστε να τη φέρει στη βασιλεία των ουρανών και μια μέρα να γίνει ο γάμος Του μαζί της (Εφεσίους, ε':25-27,32). Ο Κύριος δεν γεννήθηκε για να γιορτάζεται για εμπορικούς λόγους, αλλά γεννήθηκε για να γεννηθεί στη δική μας πνευματική

καρδιά, ώ στε να αγωνιστούμε μαζί τον καλό αγώ να της πίστης μέχρι τέλους. Αυτά τα Χριστούγεννα ας αποτελέσουν εμπειρία, αληθινής γέννησης του Χριστού μέσα μας, δηλαδή αναγέννησής μας. Αμήν!